

Vyjádření podmínky ve francouzských textech evropského práva ve srovnání s českými ekvivalentními prostředky

(FF JU České Budějovice, 2011)

Cílem práce R. Voldánové je prozkoumat způsoby vyjádření podmínky ve vybraných textech evropského práva a uvést ekvivalentní možnosti vyjádření téhož v českém jazyce.

Diplomantka nejprve na základě francouzských (i českých) zdrojů představuje francouzské jazykové prostředky vyjádření podmínky, přičemž uvádí i třídění vedlejších vět podmínkových dle francouzské tradice. Vychází přitom z více relevantních zdrojů, informace v nich obsažené úspěšně syntetizuje.

Následně na základě zdrojů českých (zejména M. Grepl – P. Karlík, Skladba češtiny) přehledně rozebírá české jazykové prostředky pro vyjádření podmínky a rovněž uvádí typologii podmínkových vět podle české gramatické tradice.

Ukazuje, že obě tradice uplatňují odlišný přístup ke klasifikaci, a proto si pro potřeby své práce volí klasifikaci jednotnou, kterou pak aplikuje na analýzu vybraných textů evropského práva.

Teoretickou část hodnotím jako výborně zvládnutou, jak po stránce obsahové, tak po stránce formální.

V praktické části pak zkoumá text Lisabonské smlouvy. Vyhledává zvolené francouzské spojovací prostředky, jež slouží k vyjádření podmínky, v souladu s pracovní typologií podmínkových vět klasifikuje konstrukce jimi konektované a následně vyhledává jejich české respondenty. Dochází k závěru, že celkem 6 různým francouzským výrazům, které zkoumá, odpovídá v textu 19 různých respondentů českých. Ukazuje rovněž, že naprostá většina podmínkových konstrukcí odpovídá typu „podmínka skutečná“, kteréžto zjištění diplomantka vysvětluje charakterem právního textu (v pragmatické rovině). Rovněž se jí podařilo ukázat, že některé výrazy, které relevantní zdroje označují jako typické pro právní jazyk (např. *en cas que*) se v textech evropského práva vůbec nevyskytují. To diplomantka správně považuje za důkaz toho, že evropské právní texty jsou psány jiným jazykem, než texty práva národního.

Praktickou analýzu považuji za kvalitně provedenou, zcela v souladu s cílem a zadáním práce. Měl bych k ní tyto poznámky:

1) formálního charakteru:

str. 13: zřejmě došlo k překlepu ve francouzské verzi příkladu

str. 34: v souvislosti se spojením *en cas de* hovoří o podmínkových větách – *en cas de* uvádí nevětná spojení, což na jiných místech diplomantka nazývá správně.

str. 50: omyl v nadpisu tabulky č. 18

2) věcné:

omyl v určení některých výskytů *si* – nejedná se o podmínkové *si*, ale o *si* uvádějící kompletivní větu (příklady z tabulky č. 12 na str. 42), sem budou s největší pravděpodobností spadat všechny *si*, jejichž ekvivalentem je v české verzi výraz *zda*.

str. 43: v češtině po výrazech *jako by* a *kdyby* není indikativ ale kondicionál

I přes uvedené připomínky práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou **výborně**.

V Českých Budějovicích dne 7. června 2011.

PhDr. Ondřej Pešek, Ph.D.

